

Rugsėjo 6 d. 17.15 val. Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešojoje bibliotekoje atidaroma panevėžiečio dailininko Sigito Laurinavičiaus tapybos paroda „It nuolat regėtum“.

Pats autorius teigia: palyginti su kitomis žmogaus jauslėmis, regėjimas dominuoja. Būtent akimis fiksuojame nuo 60 iki 90 proc. informacijos. „Tačiau tai, ką iš tiesų matome, lemia jau ne regos ypatybė, o pasirengimas pamatyti... Matome anaip tol ne tai, kas yra prieš akis, o tai, kas yra mūsų mintyse, t. y. ką suprantame esant matoma. Galbūt todėl į tuos pačius dalykus reaguojame skirtingai: kas vieniems yra svarbu ir tikra, kitiems gali būti neverta dėmesio ar net pramanai“, – sako S. Laurinavičius.

Dailininkas įsitikinęs: žiūrovas nei gali, nei privalo atsiriboti nuo asmeninio santykio. Kur kas svarbiau pasirengimas bei noras matyti, įsijausti, suprasti, pažinti ir atpažinti.

Menininkui kūryboje ir yra įdomiausia tyrinėti, apmąstyti žmogaus suvokimo ribas – prasmę ir beprasmybę, laikinumą ir realybę (taip pat virtualią), jų ryšius, sąveikas, derinius ir pan. Autorius įsitikinęs: visa tai veda į diskusijas, nuo klausimų į atsakymus ir vėl klausimus, atveria naujas kūrybines erdves ir raiškas.

„Šios parodos pavadinimą „It nuolat regėtum“ taip pat galima (ir vertėtų) interpretuoti dvejopai. Pirmuoju atveju kaip savotišką negalėjimą išsivaduoti iš tam tikros regimybės (nesvarbu – susikurtos ar primestos), antruoju – kaip norą nuolat kažką regėti (pasiekti) pasitelkiant informacines technologijas“, – teigia naujosios parodos bibliotekoje autorius.

S.Laurinavičius – tapytojas, Lietuvos dailininkų sąjungos narys. Šiaulių pedagogikos institute (dabar – Vilniaus universiteto Šiaulių akademija) baigė Dailės fakultetą, ten pat įgijo humanitarinių mokslų (dailėtyros) magistro laipsnį. Yra surengęs 15 personalinių parodų, dalyvavo daugiau kaip 20 plenerų, 100 grupinių parodų Lietuvoje ir užsienyje. 2021 m. I tarptautinėje Kremenčiuko (Ukraina) trienalėje įvertintas laureato diplomu.

Kūryboje renkasi ir realistinį, ir abstraktų vaizdavimo būdą, jį papildydamas spalvotais kvadratėliais, primenančiais skaitmeninio vaizdo pikselius. Ši svarbi detalė tampa laikinumo ženklu – tarsi byrančios realybės fragmentai ar menamų kodų srautai. Taip sąmoningai griauinama atpažįstamos tikrovės iliuzija, ją pateikiant kaip perdirbto ar trikdžių paveikto vaizdo rezultatą.

